

शास्त्ररत्नकरणां वेदभाष्यरत्नानां मुलैवासल् रा. कृष्णमूर्तिशास्त्रिणाम् आमुखम्

मनुष्यजन्मनः मुख्यं फलं निःश्रेयसप्राप्तिः । तच्च उक्ततत्त्वज्ञानमात्रसाध्यम् । अस्माकं तदेव सर्वेषामभिलिप्तिं च । तादृशतत्त्वज्ञानमेव मनुष्ययत्नानां सर्वेषां परममुद्देश्यम् । श्रीभगवत्पादैः ‘दुर्लभं त्रयमेवैतत् दैवानुग्रहहेतुकम् । मनुष्यत्वं मुमुक्षुत्वं महापुरुषसंश्रयः ॥’ इति ।

ईदृशजन्मलक्ष्यप्राप्तये एकमेव साधनम् औपनिषदं ज्ञानम् इति सर्वसम्मतम् । उपनिषदः वेदप्रविभागेषु अन्यतमाः । मन्त्र- अर्थवाद-ब्राह्मण-उपनिषदः इति वेदप्रविभागः गण्यते । स च सर्वो वेदः काण्डत्रयतया परिगण्यते कर्म-उपासना-ज्ञानकाण्डरूपेण । सम्पूर्णस्य वृक्षस्य फलमेव मुख्योद्देश्यं साध्यं च भवति । तथा सम्पूर्णस्य वेदस्य आत्मज्ञानमेव बोध्यतया फलं भवितुमर्हति यद्याभेन परमपुरुषार्थः । अत एवोक्तं भगवद्वीतासु ‘वैदेश्य सर्वैरहमेव वेद्यः’ इति । अत्र श्लोके एवकारः त्रिष्वपि पदेषु वेद-अहं-वेदरूपेषु अर्हः । परन्तु ज्ञानकाण्डपदैः साक्षादेव वेद्यं ब्रह्म । उपासनाकाण्डगतानां पदानां लक्षणया व्यञ्जनाख्याध्वनिना वा कथञ्चित् ब्रह्म-तद्रुण-तद्भृत्युत्पादकार्थपर्यवसायित्वं गीताचार्यसंमतम् इति गम्यते । परन्तु स्थूलदृष्ट्या पदानां वाचकशक्तिं तत्त्वप्रकरणपठितानां वाक्यानां प्रकृतसंबन्धिपदार्थवाचकत्वं केनापि वारयितुं न शक्यते । ध्वनिकाव्येषु अपि वाच्यार्थप्रतीतिः सर्वैर्ध्वनिकारैः स्वीक्रियते एव । तथापि सुट्टपर्यालोचनया तीव्रं समालोचने प्रकृतार्थविलक्षणं चमत्कारकारि लोकोक्तरं च अर्थान्तरं प्रतिभावैचित्र्यात् प्रतीयते एव काव्येषु ।

श्रीकृष्णप्रेमिमहाभागानां भक्तिसाम्राज्यचक्रवर्तिनाम् आत्मजैः श्रीरङ्गनाथशर्मभिः एभिः पैतृकीं प्रतिभाम् आजन्मनः प्राप्तवद्भिः समग्रस्य ऋग्वेदस्य प्रतिमन्त्रं बहुलानां पदानां आध्यात्मिकार्थपरत्वं प्रायः कोशनिरुक्ताद्युदाहरणपूर्वकं सूचितम् । सोऽयम् एतेषां परिश्रमः सर्वैरपि आपणितपामरं श्लाघनीयः इत्यत्र नास्ति संशयावकाशः । एतादृशं विलक्षणं वैदुष्यम् ‘इति रामपदैनैव परं ब्रह्माभिधीयते’ इति पद्योक्तस्य श्रीरामचन्द्रपरब्रह्मणः असीमकृपया भागवतोक्तमपरम्पराप्राप्तजनुष्टवेन च दायतया लब्धम् इति कथनं नानुचितम् इति चिन्तये । ग्रन्थरत्नमिदं सर्वेषां तत्त्वजिज्ञासूनां महान्तम् उपकारं अध्यात्मचिन्तनाख्ये प्रकाशे औज्वल्यं च प्रददातु इति श्रीजानकीजानिं सम्प्रार्थयन् एतेषां सम्पूर्णं सौभाग्यं च दातुं समं सोमं च अभ्यर्थये ।